

stará Hasička INSPIRACE

NA KONCI DUBNA SE NA STARÉ HASIČCE OBJEVÍ I PRVNÍ DOMÁCÍ DERNIÉRA. VOJCEK, NADČASOVÝ TEXT MLADÉHO NĚMECKÉHO DRAMTIKA GEORGA BÜCHNERA Z TŘICÁTÝCH LET 18. STOLETÍ, SE DOČKAL PRVNÍHO UVEDNÍ NA HASIČCE NA KONCI ÚNORA 2005 POD NÁZVEM VOJCEK RECORDED. STUDENT REŽIE JAMU, LUKÁŠ VEČERKA, PŘEVEDL HRU DO SOUČASNOSTI. AKUTÁLNÍ RÁZ ZAUJAL I LOŇSKOU POROTU JARNÍHO DIVADELNÍHO FESTIVALU A INSCENACE BYLA NOMINOVÁNA NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU EXPERIMENTÁLNÍHO DIVADLA ŠRÁMKŮV PÍSEK. **PŘIJĎTE 18. DUBNA NA VOJCKA! MÁTE POSLEDNÍ MOŽNOST!**

„Vojcek (Roman Mach) je vláčen za vlasy, zbit, zkopán, ponížen, nakrmen fazolemi, rozdrčen, podveden a nakonec v poslední části velkolepé exhibice popraven za vraždu, ke které byl svým okolím přinucen. Je jako cenová bomba naložen okolním šílenstvím do nákupního vozíku, vezen mezi regály a odsouzen k instantní spotřebě.“

JARNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL NA STARÉ HASIČCE

Již podruhé hostila Stará hasička brněnský Jarní divadelní festival. V rámci této nominační přehlídky na celostátní festivaly se na Hasičce objevila dvě představení – domácí soubor s deníkovou monotónií zápisků mladého pražského homosexuála Jiřího Pastýře Smutek Sebesám a Divadelní studio Prkno z Veverské Bítýšky s reality show vyčerpaných padesátnic, hrou Philoppe Minyana, Inventury.

Více o Jarním divadelním festivalu na straně čtyři

Slova šéfredaktora

Vážená čtenářko,

Vážený čtenáři,

I na Starou hasičku přišlo jaro. Oproti tomu meteorologickému však s několikadenním předstihem.

V sobotu 11. března hostila Hasička – stejně jako minulý rok – Jarní divadelní festival. A co to znamenalo v praxi? Narvaný sál, vášnivě diskutující porota a především spousta skvěle se bavících lidí. Celé akci je věnována velká část Inspirace.

Duben je na Hasičce ve znamení domácích souborů.

Po dlouhé době se v domácím prostoru objeví ti, kteří pomohli na české divadelní scéně definovat pojem „voiceband“. ÚstaF vystoupí 21. dubna a na co se můžeš těšit se dočteš na straně pět.

Nedlouho po první domácí premiéře Jiřího Pastýře Smutek Sebesám, jejíž reprízy jsou na programu na konci dubna, se na Hasičce objevuje také první domácí derniéra této sezóny.

Inscenace Büchnerova Vojcka v moderním podání se dočkala celkem deseti repríz a to i například na Festivalu evropských regionů v Hradci Králové. 18. dubna je poslední možnost shlédnout Vojcka na Staré hasičce. Přijď!

Přeji Ti příjemné chvíle s jarní Inspirací.

Vítek Dostál

30.3. – SYSTÉM

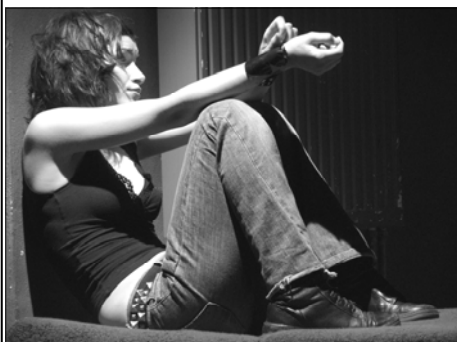
Lukáš Večerka, Jan Žůrek

Ateliér autorské tvorby divadla Tramtarie

„Inscenace Systém pojednává o lidech zachycených v nové síti specifické časem i prostorem – připoutaných před televizní obrazovky, v nichž zároveň jako loutky předvádějí svoje problémy – problémy, které přes svou existenciální povahu vyznívají jako vystřižené z grotesky – exhibice před divákem je dohánění k extrému... křeč lidí zachycených v Systému.“

Inscenace Systém, výsledek spolupráce Lukáše Večerky a Jana Žůrky, vznikla srpnu 2004. Představení mělo premiéru na konci dubna roku 2005, derniéru nedávno. Přesto s ním Tramtarie přijela 30.3. z Olomouce na Starou Hasičku, aby ho předvedla Brňákům.

Pokračování na straně čtyři

HOSTÉ Z DIVADLA TRAMTARIE NÁM NA STARÉ HASIČCE OPĚT UKÁZALI, ŽE EXPERIMENTY V DIVADLE JSOU JEJICH DOMÉNOU. Vlevo v roli Sáry ztracené v Systému Aneta Dorazilová

PÉČE O VEŘEJNÉ ODPADKOVÉ KOŠE NA ÚZEMÍ MĚSTSKÉ ČÁSTI BRNO-KOMÍN

Dne 16. 3. 2006 se na Staré hasičce v rámci projektu „Přejděte na zelenou“ konala přednáška s diskuzí na téma „Svozová komunální technika.“ Mluvílo se zde, jak už tomu název napovídá, o svozových vozidlech, ale také o svozu komunálního a separovaného odpadu. Posledním tématem večera byla „Péče o veřejné odpadkové koše na území městské části Brno-Komín.“ Zde si o této problematice můžete přečíst více.

Péče o veřejné odpadkové koše probíhá na území městské části Brno-Komín formou smluvního vztahu mezi ÚMČ Brno-Komín, který je objednatel sídlící na Vavřínecké 15, a firmou .A.S.A. Služby Žabovřesky, s.r.o., která je zhotovitel sídlící na Korejské 4.

ÚMČ (obec) provádí průzkumy a studie, na jejichž základě rozhodne o umístění nových košů či zrušení ko-

šů stávajících. Rovněž přijímá podněty ze strany občanů. Na základě rozhodnutí obec instaluje nebo ruší odpadkový koš. Tento úkon může obec provést sama vlastními zdroji, nebo požádá firmu, se kterou má uzavřen smluvní vztah. Může požádat i jinou, ale zpravidla to nedělá. Obec poté zaznamená změnu do seznamu odpadkových košů. Aktualizace seznamu je prováděna dvakrát až třikrát do roka. O aktualizaci je svozová firma informována dopisem o provedených změnách. Firma poté zařadí nový odpadkový koš do harmonogramu svozu.

Může docházet i k mimořádným událostem, především poškození odpadkového koše (např. při dopravní nehodě, vandalismu, ...). Objednatel se potom rozhodne, zda trvale odstraní poškozený koš, a v rámci aktualizace dat uvědomí zhotovitele. Nebo se rozhodne pro opravu koše, kterou si buď zajistí sám, anebo má na to smlouvu s jiným subjektem, či se zhotovitelem.

Co se týká svozu odpadu, tak zhotovitel sváží odpady z košů dle harmonogramu. V případě Komína to je v pondělí, ve středu a v pátek. Svoz provádí tři posádky různých typů vozidel s ohledem na

charakter umístění koše. Odpad je odvážen výhradně do spalovny odpadů a na základě zde získaných vážních lístků je vedena evidence množství odpadu a také fakturace ze strany zhotovitele.

Pro představu Vám zde bude uvedeno množství vyprodukovaného odpadu za rok 2005. Celkové množství odpadu z odpadkových košů tedy činilo 39 800 kg. Při jednom vývozu jeden odpadkový koš průměrně obsahoval v roce 2005 2,89 kg.

Toto je jen malá část, kterou se odpadové hospodářství zabývá. Je tedy možné, že se na Staré hasičce ještě někdy s nějakým tématem z tohoto oboru setkáte.

Kateřina Macháčková, studentka třetího ročníku odpadového hospodářství, Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně

WWW.informacezbrna.CZ

Informační web pro venkovní reklamu a kulturní a společenskouannonci.

ZDE MŮŽE BÝT VAŠE REKLAMA

KONTAKTUJTE NÁS

eliska.bartosova@inspiracebrno.cz

OKO DIVÁKA

JIŘÍHO PASTÝŘE SMUTEK SEBESÁM

Jiří Pastýř sedí u klavíru, zpoza paravánů vystupují jeho myšlenky, vzpomínky, nálady, kousky jeho vlastní duše. Scéna jako by byla Jiřího svědomím. Scéna je jeho svědomím, protože je jeho deníkem. Niterným deníkem mladého pražského homosexuála. Jiří Pastýř sedí u klavíru a hraje, vzpomíná a jeho myšlenky mu proudí hlavou tak, jak jednotliví herci přicházejí na scénu a zase mizí.

Jednotlivé části jeho osobnosti vycházejí ze svého stínu, navzájem se hladí, ubližují si, křičí na sebe, utěšují se. Jiří Pastýř syn, Jiří a ženy, Jiří milující. Jiří promiskuitní, rozzuřený, ďábel a mezi nimi Jiří Kristus. Každý říká něco jiného, chová se jinak, je jiný. Všichni dohromady jsou jeden, ten jeden sedí u klavíru a píše do něj hudbu, tak jak napsal svých sedm podob. Během představení pláčou – i když nepláčou, krvácejí – i když jejich košile zůstává bílá, milují se a jsou sami. Tak jak to dělají myšlenky.

Hra je složena z nepřehledného množství pravd a vět, které jsou krásné už samy o sobě, napsané na kusu papíru, a které v inscenaci dostávají tak jinou a přitom tak stejnou formu. Nejvíce mne zaujala jedna z nich, která pro mne spojuje všechny postavy a je více než jenom větou. „Jiří, proč chceš, aby tě všichni milovali?, řekla Ilona. Nemůžeš milovat VŠECHNY lidi...nemáš právo jim tak OTEVŘENĚ dávat najevo svou lásku... Copak to nechápeš, ubližuješ jim, protože jim DÁVÁŠ NADĚJI NA LÁSKU – a nemůžeš ji naplnit.“

Světla, hudba, hlasy, dotyky, to vše tvoří atmosféru. To vše vtáhne diváka do nálady Jiřího deníku. Stíny za paravány, geniální text, vždy je na co se koukat, co poslouchat a celou hru je co prožívat. Mne osobně nejvíce na této hře přitahuje její atmosféra, která člověka zcela naplní a pohltí. A ten pak této inscenaci věří, ví, že říká pravdu.

Martina Klicnarová

Domácí soubor sice s představením Jiřího Pastýře Smutek Sebesám nezaujal porotu Jarního divadelního festivalu tolik jako inscenace Inventury (str. 4), ale výborný posudek získal od poroty divadla poezie a postoupil na celostátní festival Wolkerův Prostějov. Komínský soubor tam bude hájit barvy Studia Stará hasička na konci června.

„...DEVĚT JINOCHŮ NA SCÉNĚ OBJEVUJE TRNITOU CESTU JINAKOSTI A NAHLÍŽÍ DO NITRA SAMOTINKÉHO SMUTKU... SMUTKU SEBESAMA...“

!!!SOUTĚŽ!!!

Vážená čtenářko,

Vážený čtenáři,

Zúčastnili jste se někdy povinné praxe či brigády? Napište nám o ní! Odměňovat se bude podle speciálních pravidel (pravděpodobně to nakonec „vyhraje“ někdo z příbuzných) cédéčkem ÚstaFu Píseň Písní.

POKUD VÁS ZAUJALO DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ JIŘÍHO PASTÝŘE SMUTEK SEBESÁM A MÁTE NĚJAKÉ SVÉ POSTŘEHY, KTERÉ BYSTE RÁDI SDĚLILI, PODÍVEJTE SE NA DISKUZI K PŘEDSTAVENÍ, JEŽ NAJDETE NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH INSPIRACE (www.inspiracebrno.cz).

DIVADLO PRKNO, VEVERSKÁ BÍTÝŠKA

PHILIPPE MINYANA: INVENTURY

Tři ženy středního věku jsou pozvány do televizního studia, aby zde v soutěži odvyprávěly na přeskáčku své životy. Na jevišti nejsou sami. Každá si s sebou přinesla svědka jako předmět doličný, který se stal symbolem jejího utrpení a ztraceného životního štěstí...

Inventury obdržely v roce 1988 Cenu Společnosti dramatických autorů a skladatelů a v témže roce byl autor nominován na Cenu Moliéra v kategorii Nejlepší autor.

Philippe Minyana za hru *Inventury* obdržel v roce 1988 Cenu Společnosti dramatických autorů a skladatelů, Divadlo Prkno z Veverské Bítýšky si jí získalo nominační porotu festivalu Šrámkův Písek.

Děj komedie se odehrává v televizním studiu, kde před kamerami tři padesátnice usilují o hlasy diváků. Prostředkem se jim stává přesvědčivost, s jakou jsou schopny vylíčit své pohnuté životní osudy. Postupně jsou zvány k mikrofonu, kde se v co nejkratším čase snaží podělit s diváky o všechna traumata, která zakusily a zakouší. Výsledkem je nesouvislý tok volných asociací, emoce v přímém přenosu a slátanina. Moderátor rádo by mladistvého vzhledu usměrňuje tuto zvrácenou exhibici. Střídavě dává a odnímá slovo soutěžícím. Dění ve studiu ho příliš nezajímá, vůbec nejraději mluví do kamery. Se širokým úsměvem nabádá televizní diváky, aby vyjádřili své sympatie zasíláním esemesek. Několik nevkusných soutěžních úkolů zvolňuje rozjetou show. Cílem je dámy v letech ještě víc ztrapnit a divákovi dopřát ještě víc zábavy na cizí účet. V průběhu přímého přenosu se ze studia vytrácí původní rivalita dam a záhy se lze domyslet, jak to celé asi skončí.

Vyhlášením vítězů, samozřejmě. Také rozdáním morbidních cen a ošklivých květin, ale to není důvodem, proč lze na konci za vítězky považovat všechny tři soutěžící.

Porota ocenila především ženské herecké výkony. Neopomněla se (jak jinak) pochvalně vyjádřit i o aktuálnosti hry. Nastavují tedy *Inventury* zrcadlo době reality show? Pokud jste ochotni uvěřit, že po zapnutí televize v určitých vysílacích časech sledujete na obrazovce realitu, tak možná. Ve skutečnosti je však srovnání s jakýmkoliv druhem současné české komerční televizní produkce povrchní a zavádějící. Síla tématu tkví spíš v líčení osamělosti člověka a ochoty podrobit se jakémukoliv duševnímu násilí, jen aby z ní mohl alespoň na chvíli vystoupit. I za cenu, že bude pro smích.

Text by si však zasloužil ještě trochu pozornosti. Prospělo by vyčištění pasáží, na které Pavel Vašíček ve spolupráci se členy souboru sáhl při úpravách. Takto byla například přidána scéna vyhlášení vítězů a předání cen. Vstupy se soutěžními úkoly v Minyanově původním scénáři také nejsou. Veden dobrým úmyslem se soubor nevyhnul několika lacinějším vtipům, které z celkové kompozice zbytečně vystupují a za větu „Skvělá práce!“ myšlenou velkými písmeny staví (byť malé) pomyslné „ale“.

Eliška Bartošová

SYSTÉM – Pokračování z úvodní strany

Už na začátku je divákům jasné, že budou v nejbližších chvílích svědky něčeho velmi, velmi mírně řečeno, netradičního. Na scéně tvoří několik starých matrací improvizované postele, zadní stěnu pokrývají plakáty do řad a sloupců organizovaných televizí. „Ale vy přece máte přátele!“ zazní do ticha a v tichu zas zmizí. Křehká dívka křičí důvody k sebevraždě. Milenka vyhazuje z bytu fanatického věřícího pro jeho impotenci. Hanuš se odmítá poddat řádu. I fakt, že se neobléká jako anarchista, je vyjádřením jeho anarchie. Zdeňka procitá ze sna o vztahu, tom opravdovém. O místo spolubydlícího se přijde ucházet homosexuál Jeroným. Je to vědec a zkoumá lidi. S Hanušem před spaním vedou filozofické debaty. Impotentní Bořek hledá, kam se uchýlit. Výměnou za postel dává Hanušovi Milenku. Hanuš si z ní navíc učiní milenku, budou spolu souložit, dokud je to neomrzí. To nechápe Daniela a žárlí. Přesto neúnavně nosí své nejlepší přítelkyni ovoce a Hanušovi chce uštelit koule. Fanatický věřící je brutálně znásilněn a poté zabit. Na řadu přichází spalovač mrtvol. Televize si diktuje své podmínky. Obskurní zvířátka se účastní pozoruhodného potravního řetězce. Nejste z toho moudří? A to jste to ještě ani neviděli. Přehlídka zmrzačených duší? Motivy sebevraždy a beznadějí. Výměch planému filozofování? Anarchie, pryč s nirvánou. Produkt uměle pozmeněného myšlení? Erotika a násilí. Odpor k systému? Všemocná televize. Generační výpověď? „Chá!“

Motiv pohrdání systémem a zoufalé neschopnosti mu uniknout je mrtev. Není-li mrtev, tak dodychává, doufejme. Ustupuje naléhavějšímu problému. Jak si v systému najít své místo? Inscenace divadla *Tramtarie* nepřináší v tomto směru nic objevného. Jen otřepané fráze. Ale ve skvělém provedení. Epizodní struktura představení je náročná na přestavbu scény. Ne tady. Nápadité řešení technických problémů a chytrá práce s rekvizitou. Prvky *Living Theatre*. Smích je ostrou zbraní i hojivým lékem. Pozorováním diváka se lze dozvědět leccos o představení. A u *Systému* stoprocentně platí: každý si v něm našel své. A prozradil se smíchem.

Eliška Bartošová

PRAXE NA STARÉ HASIČCE

Je mi potěšením vás informovat, že od prvního dubna máme na Hasičce milé hosty. Tři studentky nedaleké střední školy uměleckomanažerské, Kristýnu, Petru a Radanu. Budou zde plnit svou povinnou školní praxi. Podmínky pro její získání jsou nastaveny tak, aby se děvčata seznámila se všemi druhy činností, které chod kulturního zařízení doprovází. Jednoduše řečeno, vyzkouší si všechno od domlouvání účinkujících, přes propagaci, až po zajištění průběhu akce. Rozhodli jsme se vytvořit na Staré Hasičce prostor pro získání praxe zejména proto, že jsme si vědomi toho (a známe to i z vlastní zkušenosti), jak může být pro studenta, zvláště potom středoškoláka, těžko dostupná. Většinou máte štěstí, dostane-li se vám příležitost někomu aspoň koukat přes rameno. Častěji na vás čeká práce pro cvičenou opici a pocit, že neustále někde zavazíte. Vyplývá to ze samotné logiky věci. Nad praktikantem stejně jako nad zaměstnancem ve zkušební době musíte bdít a musíte si ho vychovat. Jenže zaučovat praktikanta, který po obligátních třech týdnech odejde zpátky do školy, se nevyplácí. Jako nezisková organizace si na rozdíl od komerčních institucí můžeme dovolit toto zdánlivě plýtvání lidskými silami. Přesto bych se ráda mylila v tom, že jsme jediným kulturním zařízením, které vítá zájemce o praxi a má pro ně sestaven i program. Jeho délka by měla být zhruba dva měsíce, po které jej uchazeči plní podle svých časových možností. V červnu se dostane na další zájemce, kteří již nyní mohou tvořit frontu zasláním e-mailu s krátkým motivačním dopisem na adresu elis-ka.bartosova@inspiracebrno.cz. Na závěr mi dovolu je ještě zopakovat soutěžní otázku pro tento měsíc: Zúčastnili jste se někdy povinné praxe či brigády? Napište nám o ní! Odměňovat se bude podle speciálních pravidel (pravděpodobně to nakonec „vyhraje“ někdo z příbuzných) cédéčkem ÚstaFu Píseň Písní.

Eliška Bartošová

ÚSTAF OPĚT NA STARÉ HASIČCE

Po půl roce se opět na své domovské scéně objevuje divadelní spolek ÚstaF.

V současné době pracuje ÚstaF na druhé části voicebandového zpracování básně Brna od Jakuba Kostelníka. Dále s připravuje na turné s Písní písní, které plánuje v září společně s německou jazz-funky skupinou GOM XXL.

Vítek Dostál

28. října 2005 vystoupil ÚstaF při oslavě státního svátku vzniku Československé republiky na české ambasádě v Berlíně

„...voicebandový rejstřík hlasový je propojen s rytmickým nástrojovým arsenálem „městského ladění“, barel, kanystr, hadice, šlehač, valcha... Důležité je ovšem celkové pojetí, struktura interpretace, jakési skládání tóniky městské poezie, její hledání / v tom je organicky užito minimalistických postupů/, dotváření atmosféry rytmizujícím další rozměr... Takto lež čist inscenaci Brna: jako mnohověstevné pátrání v prostoru básně, její analýza i syntéza zvuková, ale i výtvarná a co hlavně – esteticky kompaktní a emocionálně věrohodná.“

Mirek Kovářík

„Po úspěšných kreacích ÚstaFu se již většinou nediskutuje o tom, co je a co není voiceband, protože ÚstaF nalezl vlastní cestu, kterou netřeba zpochybňovat. Od rozverných textů Spolužáckovin pokročil ke komplexnějšímu výrazu v toarově bohaté (a divácky náročné) Písní Písní. Inscenace Brna je střední cestou, nikoli však kompromisem. Text Jakuba Kostelníka, mladého brněnského básníka a překladatele, doslova dýchá ulicemi Brna, stačí se zaposlouchat do sugestivní zvukomalby a citlivých etymologických hrátek se slovy. Výzva pro takové těleso hrdých Brňáků a Brňáček. Jejich ruce rozeznávají běžné předměty, ze kterých se line industriální zvuk ne nepodobný poetice Einstürzende Neubauten. Nalezením nástroje vzniká důstojný koncert, aktéři a aktérky téměř bez hnutí stojí v slavnostních róbách. Z dřívějších hříček zůstal nápad bořit slova a nalézat tak klíč k jazyku, z Písně úcta ke slovu a péče o ně. A přesto je to tak jiné... brněnské...“

František Heřmánek

„Posledním vystupujícím souborem byl ÚSTAF, který nazkoušel pod režijním vedením Zdeňka Šturmy voicebandové představení s názvem Brna. Představení vychází z textové předlohy mladého básníka Jakuba Kostelníka, který nás ve svých výrazně rytmizovaných básních plných jazykových her zavádí do brněnských čtvrtí a ulic. Sborová recitace je tentokrát doplněna hudebním doprovodem (mezi poněkud netradiční „hudební nástroje“ patří např. plechový barel a ocelová tyč), jenž dodává ten správný industriálně syrový a chladný sound. ÚSTAF byl porotou doporučen na přehlídku uměleckého přednesu a divadelní poezie Wolkerův Prostějov.“

Radim Toman

STARÁ HASIČKA

04 DUBEN

Veškerá práce vztahující se k Inspiraci Brno a všem jejím projektům je realizována všemi účastníky bez nároku na honorář nebo jakoukoli odměnu. Pokud nás tedy v našich aktivitách chcete a můžete jakkoli podpořit, prosím, kontaktujte nás. Budeme vděční za jakoukoli pomoc.

Děkujeme

INSPIRACE

První ročník, šesté číslo, 1. dubna 2006

Redakce časopisu

Vít Dostál (šéfredaktor), Bohunka Jamborová (redaktorka), Sylva Hudcová (redaktorka), Eliška Bartošová (redaktorka), Martina Klicnarová (redaktorka), Markéta Maryášová (redakční fotografka)

Další autoři článků

Kateřina Macháčková, anotace k představením

Další zdroje fotografií

archiv o. s. Inspirace Brno,
www.divadlotramtrie.cz

Editace

Vít Dostál

Korektura

Pavel Rybička

Kontakt

casopis@inspiracebrno.cz

© Občanské sdružení Inspirace Brno 2006

NE 2.4.	NONSENSE aneb Hmyzí říše se probouzí Divadelně – poeticky – výtvarně – hudební rozpuštění studentů Gymnázia P. Křížkovského z Komína. Host setkání Petr Váša . * divadelní skeče * recitace * autorské čtení * instalace * hudba * občerstvení * Vstupné: dobrovolné
17,00	
PÁ 7.4.	Vernisáž: Ateliér Studánka – výstava dětských a jiných volných kreseb, které vznikly na Líšeňském zámku v Ateliéru výtvarného umění Studánka.
19,30	
ČT 20.4.	„Přejděte na zelenou“ – Co dusík neudusí Dusík je klíčovým prvkem pro život. Jak může jeden jediný prvek ovlivňovat tak významně všechny ekosystémy? Bilanční přístup k hospodaření s dusíkem v agroekosystémech – naděje pro budoucnost... Přednáší Ing. Jaroslav Záhora, CSc. Ústav mikrobiologie na MZLU v Brně. Vstupné: 15,-
19,30	
PÁ 21.4.	Divadlo - ÚstaF Sobě i Svým. Uvidíte starý dobrý voiceband, ukázkou z Písně písní i loňský festivalový hit Brna Jakuba Kostelníka.
19,30	
ÚT 18.4.	Divadlo - Studio Starý Hasičský přístroj – Vojcek. Dnes již klasický text německého expresionismu Georga Büchnera, opět v staronové podobě a interpretaci; společnost drtící jedince. Reality show - big brother still watching you. Nachází se v toku informací láska? Strhující souboj dobra a zla v člověku. Bezohlednost, závist, egoismus, přetvářka, násilí – v internetové anketě vyhlášena slova týdne. Vstupné: 50/30,-
19,30	
PÁ 28.4.	Divadlo: Divadelní studio Stará hasička – Jiřího Pastýře Smutek Sebesám ...každý krásný chlapec je pravou podobou mého smutku... každý krásný chlapec je znamením... kontroverzní text... manifest tolerance... deníkové zápisky mladého homosexuála... devět jinochů na scéně objevuje trnitou cestu jinakosti a nahlíží do nitra samotného smutku... SMUTKU SEBESAMA... nutná rezervace vstupenek – tel:774/124422, eliska.bartosova@inspiracebrno.cz Vstupné: 50/30,-
19,30	
SO 29.4.	Divadlo: Divadelní studio Stará hasička – Jiřího Pastýře Smutek Sebesám nutná rezervace vstupenek – tel:774/124422, eliska.bartosova@inspiracebrno.cz Vstupné: 50/30,-
19,30	

Galerie otevřena vždy 1 hod před začátkem programu

Kulturní centrum Stará hasička je podporováno statutárním městem Brnem